

Trøjborg 29. juni 2009

Kære 9. årgang.

En tøjklemme.

Ja, sådan ser den ud – den er blevet lidt gammel og grå – lidt angrebet af vejr og vind – den er blevet brugt meget.

I kender alle sammen tøjklammer, nogle er lavet i træ og andre i plastik eller metal. Jeg har taget denne fra vores tørresnor.

Jeg har i årenes løb og specielt i løbet af dette skoleår tit gået og tænkt på tøjklammer, når jeg har tænkt på skolen – det er jer børn og medarbejdere.

Sidste år holdt jeg en tale om fællesskab, og om at 1 plus 1 i matematikken giver 2 – men at dette resultat ikke er givet i det virkelige liv.

Her kan 1 plus 1 blive mere end 2.

Og det er her tøjklammen kommer ind.

Jeg vil gerne give jer et billede med, som er let at huske og forstå – og som jeg håber, at I kan bruge fremover.

For mange år siden - 27 måske – brugte jeg nemlig en tøjklemme som udgangspunkt for min afslutningstale. Denne tale findes ikke længere på skrift – og nok kun som en svag erindring i min hukommelse – men den er aldrig helt forsvundet som et billede på, hvad vi kan sammen.

3 dele består den af – 2 stykker ens træ og 1 stykke metal.

Hver for sig er det meget begrænset, hvad de kan – men når vi sætter dem sammen, så opstår der et redskab, som virkelig kan noget.

Tøjklammen kan bære sin egen vægt mange, mange gange, når den bruges på tørresnoren.

Men vi bruger den ikke kun til at hænge vores vasketøj op med – nej, den har mange flere funktioner.

Vi bruger den som en magnet på køleskabet, hvor den kan holde på postkort, beskeder og en masse andet. Vi har lavet den i forstørrede udgaver, som kan bruges til at holde sammen på vores papirer. Den sidder på et nodestativ, når det blæser, så nodepapirerne kan holdes fast. Og vi bruger den i mange, mange andre situationer.

Jeg vil sige, at jeg synes, at den er en enkel og genial opfindelse – og ganske uundværlig i vores dagligdag.

Den er et fremragende eksempel på, at $1+1+1$ giver langt mere end 3.

Og sådan er det også for mig, når jeg tænker på jer.

I kan hver for sig noget, og nogle kan rigtig meget, men alligevel kan I ikke bruge hverken jeres egne eller andres muligheder fuldt ud, hvis I står alene – I kan meget mere, hvis I går sammen.

Det er selvfølgelig noget, vi har arbejdet meget med her i skolen, hvor vi lægger stor vægt på grupper og projekter – men fremover skal I selv i højere grad være bevidste om det og opsøge mulighederne.

Albert Einstein, verdenskendt fysiker, videnskabsmand og nobelpristager – altså et unikt menneske med en særdeles stor viden – sagde engang:

"Imagination is more important than knowledge". Oversat betyder det: "Fantasi eller forestillingsevne er vigtigere end viden" – og han måtte jo om nogen vide, hvad han talte om.

Og han fortsatte:

"For knowledge is limited to all we know and understand, while imagination embraces the entire world, and all there ever will be to know and understand" altså "Fordi viden er begrænset til alt det, vi ved og forstår, mens fantasi eller forestillingsevne omfatter hele verden, og alt hvad der nogensinde vil være at vide og forstå".

Man kunne med andre ord sige, at mulighederne for at kombinere vores viden er uendelige – det er kun vores fantasi, forestillingsevne eller kreativitet, der begrænser dem.

Og når vi går sammen med andre, kan vi netop berige hinanden – få fantasien til at blomstre og bruge vores forskellige viden og erfaringer til at skabe ny viden og nye muligheder – og ikke kun med hensyn til den faktuelle viden, men også viden om mennesker, viden om samvær mellem mennesker.

Men man skal ikke gøre det blindt - uden formål – uden holdninger.

I begyndelsen af dette skoleår var jeg på besøg på en anden skole, hvor en klasse havde arbejdet med at finde citater frem og illustrere dem. Der var rigtig mange gode citater og flotte fremstillinger. Et blev dog stående i min hjerne - lysende.

"Vejen, der ikke starter i hjertet, ender blindt".

Jeg har prøvet at finde frem til, hvor det kommer fra, hvem der har sagt det, men det er ikke lykkedes – og det betyder vel heller ikke så meget.

Jeg gentager det lige: "Vejen, der ikke starter i hjertet, ender blindt".

Vi skal have hjertet med i det, vi gør. Der skal være en mening med det. Vi skal tage stilling til livet.

Hvordan skal det leves, hvad skal vi arbejde for at fremme, hvad er vigtigt ?

Værdier – grundlæggende værdier – om, hvordan mennesker bør have det sammen, hvordan vi behandler hinanden og verden, er særdeles vigtige. Jeres forældre og vi, som skole, har forsøgt at give jer nogle af vores med i et håb om, at I kan gøre verden bedre, end det er lykkedes for os.

I skal nu og fremover i højere og højere grad danne jeres egne meninger og holdninger – finde jeres værdier. I skal afklare det med jer selv – men bestemt også sammen med andre, jeres familie, venner, kammerater og kærestes. I skal til at skabe jeres liv.

N. KOCHS SKOLE

- vi vil være "verdens bedste skole" - for børn

Jeg vil håbe for jer, at det bliver som med tøjklæmmen – sammenhængende og med en stor styrke. Find sammen med andre som I kan berige, og som kan berige jer – I skal ikke nøjes med halve løsninger, gå efter at tage det hele – I kan gøre det.

I kan være med til at gøre en forskel.

Jeg har læst jeres læreres udtalelser om jer – og det har gjort mig glad. De skriver, at I deltager engageret, gør jeres bedste – og at I tager "hånd om hinanden". Det er de væsentligste værdier i livet for mig.

Vi skal sige farvel til jer – I vil blive savnet.

Børneskolen – det er os - er forbi.

Vi har igennem årene haft masser af glæder og problemer med jer, vi har lært jer at kende, og vi holder af jer og har stor tiltro til jer og jeres evner og muligheder for at være med til at forandre verden.

Og det er jo det, I skal.

I skal også sige farvel til hinanden – nogle af jer fortsætter måske et eller flere år sammen, men det bliver på en anden måde. I vil bevare nogle venskaber – måske for livet – og I vil indgå i nye sammenhænge og venskaber – men husk hinanden – opret eventuelt en gruppe på Facebook, så I beholder en kontakt.

Jeg skal sige farvel til jer.

Jeg har nu sagt farvel til 31 hold afgangselever og sagt velkommen til ligeså mange. I er de sidste, jeg siger farvel til – jeg holder jo op med at være skoleleder d. 1. april 2010.

Jeg har altid været glad for mit arbejde, og det skyldes i høj grad jer og alle de andre elever, der er gået ud fra skolen før jer. Der har været så mange, virkelig rigtig mange, der efter deres skoleliv har vist, at de står for vores værdier – at de har gjort en forskel, hvor de er.

Jeg er taknemmelig for, at jeg i så mange år har fået lov til at være med til at præge skolens udvikling – og jeres udvikling.

Det er og har været mit liv.

Jeg plejer jo at bruge en sang til at fortælle noget om, hvordan jeg føler. Jeg har aldrig genbrugt en sang før, men i år gør jeg det. For 10 år siden brugte jeg sangen fra Sebastians "Skatteøen", hvor moderen fortæller om, hvordan det er at sige farvel. Det var en af jeres mødre, der gav inspirationen – hun huskede den fra dengang. Jeg synes også, at den passer til situationen, så jeg har bedt Sanne Haaber synge den sammen med skolens kor.

Jeg ser dem komme,
ser dem gå - et øjeblik.
Fra de bli'r født og til
de længes væk - et øjeblik,
øjnene der bli'r så fjerne.
Det er li'meget, hvad du sir'.

Endnu er sejler moders søn.

N. KOCHS SKOLE

- vi vil være "verdens bedste skole" - for børn

Sømand og sejler
pakker sit grej og be'r sin bøn.
Sømand og sejler
rejser sin vej og finder løn.
Ud hvor lykken vender,
regnbuerne ender,
til du end'lig holder skatten
mellem dine hænder
i en kiste fuld.
Fuld af guld som hver en dåre blænder.
Fuld af nattens stjerner.
Fuld af alle himlens stjernesrud.

Jeg ser dem komme,
ser dem gå - et øjeblik.
Og disse dage er som år
Fra dette øjeblik.
Og nætterne forbli'r et mørke
Uanset hvor meget du stirrer.

Endnu er sejler moders søn.
Sømand og sejler
pakker sit grej og be'r sin bøn.
Sømand og sejler
rejser sin vej og finder løn.
Ud hvor lykken vender,
regnbuerne ender,
til du end'lig holder skatten
mellem dine hænder
i en kiste fuld.
Fuld af guld som hver en dåre blænder.
Fuld af nattens stjerner.
Fuld af alle himlens stjernesrud.

Ud hvor lykken vender, regnbuerne ender, til du endelig holder skatten mellem dine hænder i en kiste fuld. Fuld af guld som hver en dåre blænder. Fuld af nattens stjerner. Fuld af alle himlens stjernesrud.

HUSK: Livets lykke skaber du selv – sammen med andre – skatten er dit liv sammen med dine nærmeste.

I skal også have en "ting" med jer.

Det er vores smykke, omridset af vores "hus" – vores logo – med regnbuen igennem. Jeg synes, at det har noget af skolens "ånd" i sig.

"Huset" er grundlaget. Det er os alle sammen – børn og voksne – vi der udgør N. Kochs Skole. Det er vores måde at være sammen på, at tage vare på hinanden på – det er fagene, og det er måderne, vi lærer at arbejde på. Det er vores erfaringer og resultater.

N. KOCHS SKOLE

- vi vil være "verdens bedste skole" - for børn

Farverne i regnbuen, vores egen omvendte regnbue – RØD, GUL, GRØN og BLÅ – det er der, I børn vokser op på skolen.

Først RØD eller GUL, så en ny udfordring på GRØN og endelig BLÅ, hvor I bryder ud gennem taget for at flyve videre ud i livet.

Men farverne er også livet på skolen, projekter, fest, musik, latter og leg. Farverne er overskud og energi.

Smykket skal minde jer om, hvor I kommer fra, hvad I har oplevet her – men det skal også give jer kraft og styrke i jeres videre liv.

Det skal give jer mod til at vove – turde prøve noget nyt – se tingene fra en helt ny vinkel.

Jeg vil gerne ønske jer alle tillykke med jeres afgangsprøver og ønske jer held og lykke i jeres liv fremover – vi har store forhåbninger til jer.

Kærlig hilsen

Stig